

τὴν ὕβριν ἐνὸς Τρικούπη ἀξιοῦντος, αὐταρχικῶς καὶ μὲ τὸ ἔτσι θέλω νὰ διοικῇ λαόν, ὅστις ἔχει τὰ ἐλαττώματά του ἀλλ' ὅστις ὑπὲρ πάντα ἄλλον λαόν σέβεται τὰ δικαιώματα του, καὶ θὰ ἀνεγθῇ τὸρα ἄλλον πάλιν τυραννίαν, τὴν πλουτοτυραννίαν; Δὲν συλλογίζονται ὑποστηρίζοντες τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Σκουζέ, καὶ μάλιστα ὁ κ. Ράλλης, οἷον τραῦμα θὰ πάθῃ ἡ ἀντιπολιτεύσεις, ἐάν, ὅπερ βέβαιον, ἀποτύχῃ ὁ ὑποψήφιος τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐν Ἀθήναις; Δὲν συλλογίζονται οἷον προηγούμενον ἔσται ἡ ἀποτυχία τοῦ ὑποψηφίου αὐτῶν κατὰ τὰς μελλούσας γενικὰς ἐκλογάς; Ἀγνοεῖ τάχα ὁ κ. Ράλλης, ὁ γνωρίζων τόσον καλὰ τὸν σφυγμὸν τοῦ λαοῦ κατὰ τὰς ἐκλογάς ὅτι ἂν τὸν πᾶρῃ ὁ κατήφορος κατὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην οὐδεὶς πλέον θὰ δυνήθῃ νὰ τὸν σταματήσῃ κατὰ τὰς προσεχεῖς γενικὰς ἐκλογάς; Ἐάν ὁ κ. Ράλλης δὲν κήδεταί τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ λαοῦ τῶν Ἀθηνῶν, πρὸς ὃν ἔχει τόσας ὑποχρεώσεις, δὲν κήδεταί αὐτὸς ἑαυτοῦ; Τόσον πολὺ ἀγνοεῖ τὸν ἑλληνικὸν λαόν, καὶ δὲν γνωρίζει ὅτι τὸ πολὺ παπαγαγγέλιον βαρύνεται ἐπὶ τέλους καὶ ὁ λαός, ὅπως τὸ βαρύνεται καὶ ὁ Θεός; Φαίνεται κατὰρα ἔχει πᾶς Ἕλλην ὁ πωσοῦν ἐνισχυόμενος νὰ ζαλιζέται νὰ τὰ χάνῃ καὶ νὰ θέλῃ νὰ γίνῃ τύραννος τῶν ἰδίων αὐτοῦ συμπολιτῶν.

Τί δὲ νὰ εἰπώμεν περὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς κοινοβουλευτικῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Δεληγιάννη; Πιστεύει τῶ ὄντι ὅτι ὁ ἀπὸ πολλοῦ καὶ εἰς ἐμαλωτάτας περιστάσεις ἐξαφανισθεὶς κ. Πετράκης ὁ εὐπατρίδης δύναται νὰ ἀναλάβῃ σήμερον ὡς πολιτικὸς ἀστὴρ ἐθνικῆς ἀντιπολιτεύσεως; Ἐάν τοιαύτην ἐκτίμησιν καὶ κρίσιν προσώπων, καιρῶν καὶ περιστάσεων καὶ σεβασμοὶ πρὸς τὴν ἐθνικὴν θέλησιν ἀποδεικνύει τῶρα εὐθὺς ἐν ἀρχῇ, τί νὰ περιμεινῶμεν μετὰ ταῦτα; Οὕτως ἐννοεῖ λοιπὸν ἐθνικὴν ἀντιπολίτευσιν; Οὕτω σέβεται τὴν ἐθνικὴν θέλησιν; Οὕτω θὰ κτυπηθῇ ὁ φατριασμός τοῦ Τρικούπη; Τί δὲ νὰ εἰπώμεν περὶ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἀθηναίου κομματάρχου τοῦ κ. Δεληγιάννη, τοῦ κ. Ζυγομαλά; Τίς γνωρίζει τὸν ἀδελφὸν τοῦ κ. Ζυγομαλά; Ἄν ὕβρις ἦνε πρὸς τὸ ἔθνος τὸ ἀποκλειστικὸν ἐνὸς Τρικούπη, τί εἶνε ἡ ἀδελφοκρατία αὕτη καὶ συγγενοκρατία καὶ σπητοκρατία τῶν κυρίων Ζυγομαλά καὶ τῆς συντροφίας αὐτῆς; Σπητοκρατία λοιπὸν θὰ σὲ διοικῇ αἰωνίως, ὦ δυστυχισμένε ἑλληνικὲ λαέ; Ἦσουν ραγιάς τῶν Τούρκων ἡλευθερώθης; λοιπὸν διὰ νὰ γίνῃς ραγιάς τῶν κυρίων κομματάρχων;

Ἐπιστήμως κηρύττομεν πρὸς τὴν ἀντιπολίτευσιν: «Θὰ ἀποτύχῃς!» Θὰ μισηθῇς, θὰ χλευασθῇς, θὰ ἀτιμασθῇς; θὰ τιμῆθῃς, θὰ ἐνισχύσῃς, θὰ δικαιώσῃς τὸν Τρικούπην.

Ἀλλὰ καὶ ἂν ἐπιτύχῃ οἷοσδήποτε τῶν ὑποψηφίων τούτων, τίνα σημασίαν θὰ ἔχῃ ἐθνικὴ ἡ ἐπιτυχία του; Τίνα ὠφέλειαν τιμῆς, τίνα δύναμιν θὰ προσπορίσῃ τῇ ἀντιπολιτεύσει; Κατὰ τί θὰ βλάψῃ τὸν Τρικούπην; Ἐν μόνον βουλευτικὸν μηδενικὸν θὰ προστεθῇ τῇ ἀντιπολιτεύσει. Νοήσατέ το καλὰ. Ἐν μόνον σὰς λέγομεν μηδενικὸν καὶ πλέον οὐ ἀλλὰ τὸ ἔθνος, ὁ λαός τῶν Ἀθηνῶν, δὲν θέλουν ν' ἀγωνισθοῦν ὑπὲρ ἐνός, θέλουν νὰ συναγωνισθοῦν ὑπὲρ μιᾶς ἰδέας, ὑπὲρ μιᾶς ἰδέας μεγάλης ὡς ἡ Ἑλλάς, ἱερᾶς καὶ ἐνδόξου ὡς αἱ Ἀθῆναι. Δὲν θέλουν ἐν μηδενικὸν κατόπιν τῶν πολλῶν μηδενικῶν, μίαν νοῦλαν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἡθικὴν κατόπιν τῶν πολλῶν ἄλλων νοῦλῶν θέλουν ἄνδρα ἀντιπροσωπεύοντα τὴν ἰδέαν τῆς Ἑλλάδος τοῦ Πανελληνίου.

Μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων λέγεται ὅτι εἶνε καὶ ὁ κ. Ρόκος Χοϊδᾶς. Τὸν κύριον τοῦτον ὑπεστηρίξαμεν ἄλλοτε, συνδυάσαντες αὐτὸν μετὰ τοῦ Ἀποστόλου Μακράκη καὶ τοῦ Ἀρι-

στείδου Οἰκονόμου. Ἐπρόκειτο τότε νὰ καθιερώσωμεν νέαν ἀρχήν, ὅτι ἕκαστος βουλευτὴς ὀφείλει νὰ ἀντιπροσωπεύῃ καὶ μίαν ἀρχήν, ὃχι βέβαια ἕκαστος καὶ ἀπὸ μίαν ἄλλην, ἀλλ' ὅλοι νὰ ἔχουν κατὰ τι ἑξ ἐκ τῶν κεφαλῶν τῶν. Ὁ κ. Μακράκης ἀρχὴν εἶχε τὴν Χριστοκρατίαν· ὁ κ. Οἰκονόμου τὴν κοινωνιοκρατίαν· καὶ ὁ κ. Ρόκος τὴν Δημοκρατίαν· ἀλλὰ τῶρα, προσκαλουμένης τῆς πρωτεύουσας νὰ ἐκλέξῃ βουλευτὴν, ἡ ὁ κ. Ρόκος πρέπει ν' ἀρνηθῇ τὸ παρελθόν του ἐάν ἐλπίζῃ νὰ συγκεντρώσῃ ἐφ' ἑαυτὸν τὴν πλειοψηφίαν, ὅπερ δὲν δύναται νὰ πράξῃ, ἢ ἡ πρωτεύουσα νὰ τὸν καταψηφίσῃ, διότι ἡ πρωτεύουσα δὲν εἶνε δημοκρατικὴ. Μπορεῖ νὰ ἦνε ἀντιβασιλική, ἀλλὰ δὲν εἶνε καὶ Ροκοκρατικὴ. Ἐπειτα ἐμπνεόμεθα καὶ ὑπὸ ἄλλης ἰδέας· νῦν εἶπερ ἄλλοτε ποτε, αἱ διαιρέσεις εἶνε ἐπιβλαβέσταται εἰς τὸ ἔθνος. Διερχόμεθα κρίσιν οὐχὶ τοῦ κράτους ἡμῶν τοῦ ἑλληνικοῦ, ἀλλὰ τῆς φυλῆς ἡμῶν τῆς ἑλληνικῆς. Νῦν, εἶπερ ἄλλοτε ποτε, μία σημαία ὀφείλει νὰ σκέπῃ ὅλους, καὶ ἐπ' αὐτῆς διπλοῦν τὸ σύνθημα, τὸ παιλαῖον μας σύνθημα, τὸ ἀπὸ τῆς ιδρύσεως τοῦ Βυζαντίου μέχρι τῆς ἀλώσεως, καὶ ἀπὸ τῆς ἀλώσεως μέχρι τοῦ ἐθνικοῦ Μαρτίου, τὸ σύνθημα: Ἑλληνισμός καὶ Ὁρθόδοξία. Ὁ κ. Ρόκος ἐπέσυρεν ἄλλοτε ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τοὺς κεραυνοὺς τοῦ αἰοιδίμου Ζωχοῦ, προκειμένου περὶ τοῦ δευτέρου μέρους τοῦ συνθήματος. Ἐάν ἦσαν ἄλλοι καιροί, ἴσως ἡ ὑποψηφιότης τοῦ Ρόκου δὲν θὰ προσέκρουεν ἀλλὰ σήμερον, ἀλλὰ τῶρα, ἡμεῖς οἱ ἀναπετάσαντες τὴν σημαίαν τῆς Μακεδονίας, δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποβλέψωμεν πρὸς τὸν κ. Χοϊδᾶν, ὡς τὸν ἄνδρα τῆς ἡμέρας. Τοιοῦτον ἡμεῖς ἄλλον νομίζομεν καὶ περιμεινᾶτε ὀλίγον, ἕως ὅτου λάβωμεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς τὸν παροσιάσωμεν.

ΣΥΝΤΑΓΗ

πῶς νὰ πείσῃ τὸ ὑπουργεῖον.

Πρὸς τοὺς ἀνθυπουργικοὺς.

Ἡ βουλὴ μετ' ὀλίγον συνέρχεται, δηλ. ἄρχεται τῶν συνεδριάσεών της;—εἴθε καὶ νὰ **συνέλθῃ**.

Ἐάν θέλητε λοιπὸν, σεῖς οἱ ἀνθυπουργικοὶ, νὰ κατωρθώσῃτε τὴν πτώσιν τῆς παρούσης Κυβερνήσεως—ἥτις ὁμολογουμένως ὑπερέβη πᾶν ὄριον καὶ ἥ, ἡ αὐθάδεια ἐφθασε πέραν ὑπομονῆς— πείσατε τὴν πόλιν, ὅτι, ἐρχόμενοι εἰς τὴν ἐξουσίαν, δὲν θὰ πράξῃτε τὰ αὐτὰ ὡς πάντοτε— διότι ἀληθὺς μέχρι τοῦδε οὐδὲν ἄλλο ἐγένετο, εἰμὴ, οἱ μὲν ὑπουργικοὶ νὰ παρανομῶσιν ἀσυνειδήτως, οἱ δὲ ἀνθυπουργικοὶ νὰ θρηνῶσιν, ὡς στρίγγλαι, διὰ τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου, νὰ ὑπόσχωνται λαγούς μετὰ πετραχίλια καὶ καταλαμβάνοντες τὴν ἐξουσίαν νὰ ἀπατώσιν ἐπίσης ἀναιδῶς ὡς οἱ προκάτοχοί των.

Ὅθεν πείσατε, λέγω, τὴν πόλιν, ὅτι δὲν εἴθε πλέον ἀνθυπουργικοὶ, δηλ. ἐποφθαλμιῶντες τὴν ἀρπαγὴν τῆς ἐξουσίας πρὸς ἰδιοτέλειαν, ἀλλ' ἀντιπολιτευόμενοι τῶν κακῶν πράξεων τῆς Κυβερνήσεως, ἔτοιμοι ν' ἀκολουθήσῃτε, διαδεχόμενοι τὴν ἐθνικὴν ὁδὸν καὶ τότε πάραυτα ἡ ἐξουσία εἶνε εἰς χεῖράς σας, διότι ἡ νῦν Κυβέρνησις εἶνε πτώμα πλέον εἰς τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν, οὐτινος ἡ ἐκφορά ἀναδύλλεται ἐνεκα τοῦ πρὸς σᾶς γενικοῦ δισταγμοῦ.

Ἀλλὰ διὰ νὰ πείσῃτε ἀπαιτεῖται— ἐκτὸς τῆς ἀληθοῦς μετανοίας διὰ τὴν ἐγκληματικὴν καὶ ἀντεθνικὴν διαγωγὴν καὶ ὁμῶν, ὅταν ἦσθε ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, ὅπερ εἶνε τῆς συνειδήσεώς σας ἔργον— καὶ νὰ ἐξέλθῃτε, οὐχὶ μὲ τὰς συνήθεας ἀορισίας διὰ τῶν ἐφημερίδων, ὡς κάμνουσιν ἀπὸ τοῦ 1862

οί πολιτικοί, αλλά μετά προγράμματος τῶν ἀρχῶν σας ἐν-
υπογράφου, διὰ νὰ ἔχωμεν ἐπὶ τῇ ὑπογραφῇ σας κάποια
ἐγγύησιν καὶ διὰ νὰ σὰς στεφανώσωμεν, ἐν περιπτώσει πραγ-
ματοποιήσεως τῶν λόγων σας καὶ ἡμεῖς οἱ ἐργάται τοῦ
λαοῦ ἀπὸ καρδίας μὲ στεφάνους ἐκ ἀφ᾽ ἑνὸς ἀληθεῖς καὶ οὐχὶ
μὲ τεχνιτοὺς, ὡς κάμουν ψευδεπιδεικτικῶς εἰς τοὺς νεκροὺς
σήμερον ἄλλως, ἂν μᾶς ἀπατήσετε, θὰ σὰς θέσωμεν τὴν
γαῖδουροκεφάλαν ἐπὶ τοῦ στήθους πρὸς παραδειγματισμὸν
τῶν διαδόχων.

Ἀρχοῦσι πλέον τὰ δάκρυα τῆς φώκης. Μᾶς γνωρίζετε
καὶ σὰς γνωρίζομεν.

Ναί! τὸ μαχαίρι ἔφθασεν εἰς τὰ κόκκαλα πλέον — τὸ
ἐρύθημα διὰ τὸν καθημερινὸν ἐμπαιγμὸν, ὃν μᾶς κάμνετε
ὅλοι ἀλληλοδιαδόχως ἀνῆλθε μέχρι τῶν φλεγομένων πα-
ρειῶν μας καὶ — ἡ ἀγανάκτησις, ἐτοίμη νὰ ἐκραγῇ, ἡ ἀπελ-
πισία, ἡ ὑπόγνωσις ἐξωγραφίσθησαν εἰς τὴν ἔκφρασιν τοῦ
προσώπου τῶν πολιτῶν, διότι ἀπὸ τοῦ μεγαλειτέρου μέχρι
τοῦ κατωτέρου ὑπαλλήλου, ἐξ ἐκείνων οὐς τρέφει, ἐνδύει
καὶ μισθοδοτεῖ ὁ λαός, οὐδεὶς σχεδὸν πράττει τὸ καθήκον
του καὶ ὡς ἐκ τούτου κατέστημεν ἀληθῶς πρότυπον.

Λοιπὸν, φίλτατοι ἀνθυπουργικοί, θέλετε τὴν ἐξουσίαν;
μεταμελήθητε καὶ ἀκούσατε τὴν σωσίβιον, ἣν ἀφίνομεν φω-
νὴν, διότι ναὶ μὲν ἡ παρούσα κυβέρνησις κατέπεσεν, ἐνεκα
τῆς διαγωγῆς της, εἰς τὴν κοινὴν συνειδήσιν, ἀλλ' ἐὰν ἐξε-
τάσῃτε καλῶς, ἐὰν ἐρωτήσῃτε σεαυτοὺς ἀκόμη, θὰ ἀναγνω-
ρίσῃτε καὶ σεῖς, ὅτι δὲν εἴσθε ὀλιγώτερον πεσμένοι· ὁ δὲ
τόπος σήμερον ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην πολιτικῶν πονού-
των, καὶ οὐχὶ ὑπουργομανῶν ψευδοποσχομένων πάντοτε
ἐκτὸς τῆς ἐξουσίας.

Χαίρετε, καὶ εἴθε ὁ ἄγγελος νὰ σὰς φωτίσῃ καὶ κυρίως
νὰ σὰς προφυλάξῃ ἀπὸ τὸν διάβολον.

Φαλῆς.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ βουλὴ λέγεται συγκαλουμένη ἡ τὴν 17ην Ὀκτωβρίου
ἡμέραν Δευτέραν, ἡ τὴν 20ην Ὀκτωβρίου ἡμέραν Πέμπτην,
πάντοτε ὅμως πρὸ τῆς 23ῆς Ὀκτωβρίου, Κυριακῆς ἐκλογικῆς
διὰ τὴν ἀναπλήρωσιν τῆς κενωθείσης βουλευτικῆς ἑδρας.

Περιμένεται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέρας ἡ δόλιξις τοῦ κ. Σκου-
ζέ ὡς ἀντιπολιτευομένου, διὰ ν' ἀποφασίσουν τί σκοπεύουν
νὰ κάμουν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι βουλευταὶ Ἀττικῆς. Ἰσως
ὅμως γίνῃ καὶ νέα σκέψις τοῦ ἐν λόγῳ βουλευτοῦ περὶ τοῦ
πρακτέου, διότι τὰ πράγματα πολὺ ἐμπερδεύθησαν. Ὅπως
δήποτε μετὰ δύο τρεῖς ἡμέρας θὰ ὦμεν εἰς θέσιν νὰ ἀναγγεί-
λωμεν κατηγορηματικώτερα.

Ἐχομεν καὶ ἐπίσημον ἐπικύρωσιν τῆς διαψεύσεως, ἣν ἐ-
κάμνομεν ἐν τοῖς περὶ στρατοῦ ἄρθροις ἡμῶν τοῦ ἡμιεπιστή-
μου ἄρθρου τῆς «Ὡρας», δι' ὅσα ἔλεγε περὶ τῆς ἀποκλει-
στικῆς ἀφιερώσεως τεχνικῶν ὅπλων εἰς μόνον τὰ γυμνάσια,
μὴ ἀπασχολουμένων ἐπομένως ἐπὶ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ κρά-
τους. Τὸ Φρουραρχεῖον λοιπὸν, τῇ διαταγῇ του, ἀνέθεσε τὴν
ὑπηρεσίαν τῶν φυλακῶν εἰς τὸ 3ον Μηχανικὸν τάγμα (πρὸ
αὐτοῦ ὑπηρετεῖ τὸ α.) καὶ εἰς δὲν ξέσμεν ποῖον τοῦ πυρο-
βολικοῦ. Ἐχει δίκαιον λοιπὸν ἡ δὲν ἔχει ἡ καλλιτέχνης μο-
λυβδὶς τοῦ φίλου Ἀσμοδαίου, σχηματίζουσα τὸν κ. πρωθυ-
ποργὸν τρισυπόστητον, ὡς μερικαὶ σφραγίδαι Δῆμων, ὧν

τὸ ἐν τεμάχιον δυσπιστεῖ πρὸς τὸ ἄλλο, καὶ ἐπὶ τοῦ κ. πρω-
θυπουργοῦ ὁ εἰς Τρικούπης διαψεύδει τὸν ἄλλον.

Che ὄχι μόνον καθ' ὅλης τῆς ἐκλογῆς ὑπάρχουν ἐνστάσεις
ἐν γένει, ἀλλὰ καὶ εἰδικῶς ὑπάρχουν ἐνστάσεις ἐναντίον τοῦ
κ. Φιλήμονος, σταλεῖσαι ἐκ Βερολίνου. Ὁ ἐπιστέλλων δὲν
εἶνε ὁ Βίσμαρκ.

Τὰ τῆς Θεσσαλονίκης εἰς φρικτὸν σημείον. Δεσποτικοὶ
καὶ ἀντιδεσποτικοὶ παρέδωσαν τὰ σχολεῖα τῶν αὐταῖς χερ-
σὶν εἰς τοὺς Τούρκους. Ἦδη διωρίσθη διαιτητὴς ὁ ἐκ τῶν
μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Χαμδὴ βέης ὅστις ἤρ-
χισε νὰ ἐξετάζῃ τὰ διπλώματα καὶ τὴν καταγωγὴν τῶν
Καθηγητῶν καὶ νὰ θέλῃ ν' ἀποκλείῃ ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν
πάντα μὴ ραγιαῖν, καὶ νὰ θεωρῇ ὡς δυναμένους νὰ ἀναμι-
χθῶσιν εἰς τὰ κοινοτικά μόνον τοὺς πληρόντας φόρον 200
γρόσια. Οἱ ἀντιδεσποτικοὶ κτυποῦν τώρα τὸ κεφάλι τους,
ἀλλὰ κατόπιν ἐορτῆς, ὃ ἐστὶ κατόπιν **προδοσίας**.

Πρὶν ἀκόμη φύγῃ καλὰ καλὰ τὸ καλοκαίρι, ὡς ἀνυπόμονοι
δανεισταὶ ποιοῦντες χρῆσιν ἐκτελεστοῦ, ἤλθον νὰ τὸ ἐξώσω-
σι τὰ κάστανά καὶ τὸ σαλέπι. Ἡ ἐθωνὴ κραυγὴ τοῦ σαλε-
πτιζῆ ἐνοῦται δυσαρμόνως πρὸς τὰ τερετίσματα τῶν τελευ-
ταίων χελιδόνων καὶ τὰ κάστανά παρουσιάζονται ζεστά ζε-
στά ἐν τινὶ γωνίᾳ πρὸ τῶν δειλινῶν περιπάτων μας, πρὸ τοῦ
παύσωμεν νὰ ἀπομάττωμεν ἀπὸ τοῦ μετώπου τὸν ἰδρώτά
μας. Τί βία πάλιν αὐτῇ, ἐναντίον τῶν κανόνων τῆς τέχνης,
εἰς τοὺς ὁπίους καὶ αὐτὰ τὰ κάστανά καὶ τὸ σαλέπι ὀφεί-
λουν νὰ ὑποβάλλωνται, διὰ νὰ ἦνε ποθητά.

Ἐκ **Πατρῶν**. Ἀτμόπλοιοι ἀγγλικὸν Roxana παρέ-
λαβε διὰ Λονδίνον κιβώτια 15,944 καὶ βαρέλια 552 στα-
φιδοκάρπου ἐκ λιτρῶν 1477,198.

Ἀτμόπλοιοι ἀγγλικὸν *Barcelōna* παρέλαβε διὰ Λονδί-
νον κιβώτια 1760 καὶ βαρέλια 5124 σταφιδοκαρποῦ λι-
τρῶν 1,525,476.

Εἰς τὰ ἐκτρωτικά καὶ ἐξαμβλωματικά δυστυχῶς αἱ Ἑλ-
ληνίδες εἶνε σοφαί· ἀλλὰ ἰδοὺ ὅτι ἀρχίζει καὶ ἡ τεκνοφονικὴ
σοφία. Οὕτω χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ἡ ἀνδρία Εὐαγγελία Λι-
ληγεννὴ αἰσθανθεῖσα ὥδινας τοῦ καρποῦ τῆς ἀμαρτίας της
μεταβάσα εἰς τὸν ἀπόπατον τοῦ σπητιοῦ της, κατὰ τὰ Πι-
θαράτικα, ἔτεκε φρικτῶς — ἐντὸς τοῦ ἀποπάτου, τὸ δὲ νεογέν-
νητον ἔρριπεν ἐντὸς τῆς ὁπῆς. Οἱ γόοι ἐν τούτοις τοῦ βρέφους
ἀπὸ τῆς μιᾶς Κολάσεως — τῆς κοιλίας τῆς μητρὸς — ρηφθέν-
τος εἰς ἄλλην Κόλασιν ἐξήγειραν τὴν προσοχὴν τῶν γειτό-
νων. οἵτινες καὶ σπεύσαντες μετ' ἀγωνίαν ἡμισείας ὥρας κα-
τόρθωσαν ν' ἀποσπᾶσιν τὸ νεογόνον, ζῶν εὐτυχῶς καὶ ἀνα-
πληροῦντες μητρικὰ χρέη νὰ τὸ περιποιηθῶν καὶ νὰ τὸ γα-
λουχῇσιν ἀκόμη. Πολλὴν εὐσπλαγγίαν ἰδίως ἐδειξεν ἡ ἐκ
Κρήτης Μαῖα Βασιλικὴ Ἀγγελικὴ. Βαπτισθὲν δὲ ἀμέσως
καὶ μετονομασθὲν Ἀναστάσιος στέλλεται εἰς τὸ Βρεφοκομεῖον
τὸ ἐκ θαύματος σωθὲν παιδίον.

Προσοχὴ εἰς τὰ ἤθη μας! Χθὲς κατὰ τὴν ἀνώνυμον ὁδὸν
τὴν ἐνώνουσαν τὸν δρόμον τοῦ Σταδίου μετὰ τὴν τοῦ Αἰόλου
ἐρωτύλου τις δεκαεπταετὴς δροσερὸν ἀπέθηκε φίλημα ἐπὶ
τῶν ἡδυχρόμων παρειῶν παχουλῆς τιнос δούλας, ἀνθ' οὗ ἡ